

dette Tilfælde forholder det sig saaledes, som jeg veed meget nøie, at den Mand, som efter Ancienniteten var den meest kvalificerede, ogsaa var kvalificeret i højeste Grad ifølge alle mulige andre Betragtninger og Hensyn. Han har en lang og meget hæderlig Virksomhed under den Ret, hvorunder han forterer, han var meget varmt anbefalet af Retten til at faae dette Embede, der forterer under Retten, hvorimod den Mand, der fik det, ikke var anbefalet af Retten, ja Retten kjendte ikke engang hans Ansøgning. Det er jo meget smukt, at Ministeren har tænkt paa, at denne ældre, meget kvalificerede, meget flinke og paalidelige Mand fortjente at faae et større Embede end Auctionsdirecteurposten, men det forekommer mig dog, at det er at drive denne næsten fa-berlige Omfarg for den paagjældende Embedsmand vel vidt, ikke at lade ham faae et Embede, som han attraaer, for at holde ham i Reserve til et andet Embede, som der muligviis kan blive Spørgsmaal om engang i Tiden. Jeg skal endnu ved denne Embedsbesættelse kun frembrage dette ret interessante Factum, at man vanskelig forud kunde gjætte, at den Paagjældende vilde blive udnævnt til Auctionsdirecteur i Kjøbenhavn, da alle de almindelige Regler, og da, hvad man vidste med Hensyn til Rettens Indstilling, tværtimod maatte gjøre det rimeligt, at han ikke vilde faae det, — man kunde ikke ane eller gjætte dette, dersom der ikke paa en eller anden Maade var fremkommet Udtalelser om, at han extraordinært kunde gjøre sig Haab om at faae dette Embede; denne Paastand vinder en særegen forøget Betydning derved, at disse Udtalelser ere fremsatte aldeles sikkert, længe førend han har faaet Embedet, — og det har bagefter stadfæstet sig, at han har faaet det. De ere komne frem i Løbet af Januar Maaned, og senere, hvis jeg ikke tager feil, i den omtalte Beretning til Conseilspræsidenten af 30te Januar; den Paagjældendes Udnævnelse til Auctionsdirecteur i Kjøbenhavn er af 6te Februar, og den bekjendtgjordes først, hvis jeg ikke tager feil, i Aftenbladene for den 10de Februar. — Men væsentligere er Spørgsmaalet om den anden Embedsbesættelse; dette Punkt er Ministeren først efterhaanden kommen nær-

mere ind paa. I Landsstinget udtalte han sig kun saaledes derom, at han skrev et Brev til ham, nemlig til Hanssen, hvori Ministeren gjentog sit Raad til ham, at han hellere skulde gjøre Ministeren det muligt at skaffe ham en Embedsstilling her i Landet, fordi Ministeren troede, at dermed vare baade han og hans Land bedst tjente. Først senere bemærkede han, at Brevene — der staaer i Tiden: Brevene — lykkeligviis vare i Behold, og at man altsaa nærmere vilde kunne faae Veilighed til at blive bekjendt med deres Indhold. Jeg siger ogsaa: lykkeligviis ere Brevene i Behold, og man kan altsaa blive bekjendt med dem. Her iaften har Ministeren forøvrigt jo mere indrømmet, at der i dette Brev var Tale om Befordring til et Embede, som den Paagjældende kunde gjøre sig Haab om under visse Betingelser. Dersom det nu skulde vise sig, at dette Brev i det Væsentlige har det Indhold, som er angivet i Artiklen i „Fædrelandet“, og det fremdeles skulde vise sig, at dette Brev er fremkommet ved Forhandlingens Begyndelse, og at det netop har været ved dette, at Molzen har legitimeret sig, og naar det navnlig ogsaa skulde vise sig, at der i dette Brev indeholdes, at Betingelsen for at faae et Embede, og vel at mærke et Dommerembede, er, at der skal constateres et Brud med den Paagjældendes politiske Parti — ja, saa henstiller jeg til enhver Uheldet at afgjøre, om det dog ikke maatte være meget nær ved Sandheden at sige, at der var stillet i Udsigt et Tilbud om et Embede som Belønning for at gjøre Noget, der af vedkommende Befuldmægtigede nærmere mundtlig forklaredes at være at vise ubetinget Tillid, navnlig paa en saadan Maade, at den Paagjældende brød med det andet Parti ved forrederist at svige den Tillid, der var sat til ham. Forholder det sig saaledes, saa antager jeg virkelig, at denne Bestyrelse maa ansees i det Væsentlige at være grundet. Det er jo heldigt, at Brevet er bragt tilstede; de Vansteligheeder, der kunne være ved at faae det aabnet, antager jeg ville kunne ryddes tilside, naar der er en alvorlig Villie fra alle Sider til at faae aabnet denne Convolut. Jeg nægter ikke, at jeg troer — jeg veed det ikke —, at den Fremstilling, der er given om dette Brevs Indhold,